

КУЛЬЧИЦЬКИЙ Генріх Станіславович (02. 12. 1922, м. Козятин, нині Вінн. обл. — 08. 01. 2009, Київ) — архітектор. Почес. чл. Укр. академії архітектури (1994). Заслужений архітектор УРСР (1985). Державна премія СРСР у галузі літ-ри, мистецтва і архітектури (1985). Учасник 2-ї світової війни. Державні нагороди СРСР.

Закін. Київ. інж.-буд. інститут (1948). Відтоді працював у буд. тресті в м. Октябрський (Башкортостан, РФ); 1949–50 — в інституті «Сталіноблпроект» (нині Донецьк); 1950–90 — в інституті «Київпроект» (був нач. упр.); 1990–2006 — у Київ. держ. експертизі архіт. проектів: заступник голови, гол. експерт. Серед реаліз. проектів — Палац культури шахтарів у смт Рутченкове (нині у межах Донецька, 1950), житл. будинки на Клов. узвозі, № 10 (1954–57), вул. Дачна, № 6 (1955), бульварі Лесі Українки, № 9 (1964), Русанів. житл. масив (1961–74), 1–5-й мікрорайони житл. масиву Оболонь (1970–73), готель «Славутич» (1971–72), реконструкція та добудова площі Жовтн. революції (нині Майдан Незалежності, 1976–81) у Києві.

Рекомендована література

1. Кривко Я. Архітектор-земляк // Жовтн. зорі. 1974, 20 квіт.;
2. Семчук Л. Заслужений архітектор // Вісн. Козятинщини. 1999, 7 лип.

І. Г. Кульчицька

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Кульчицький Генріх Станіславович / І. Г. Кульчицька // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-51526>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).